

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szabó Albert könyvnyomdájában Kézdi-Vásárhelyt, hova úgy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilvtéri cikkek stb. intézendők.

Nyilvtéri cikkek soronként 10 kr-ért közöltetnek.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr
Fél évre . . . 3 frt — kr
Negyed évre . . 1 frt 50 kr
Külföldre 1 évre 8 frt — kr
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak terfogatáért 4 krajczár.
Ezenkívül minden beigtatásnál 30 krajczár bélyeg-díj fizetendő.

Néhány szó népoktatásügyi állapotunkról.

Kézdi-Vásárhely, 1889. január 19.

A nemzeti nagyság emelésének, az ipar, kereskedelem felvirágzásának alapfeltétele a műveltség terjesztése. A halhatatlan emlékü báró Eötvös József kultuszminiszter a népoktatási törvény megalkotásával hazánkban is más lendületet adott a tudomány terjedésének, s örömmel és megnyugvással szemlélhetjük ennek hatását gazdaságunk, iparunk és kereskedelmünk terén.

A központi igazgatás vezérferfia, mint veterán harcosok, ma is azon szemüvegen nézik az ő akaratukat végrehajtó s a hon és nemzet boldogságáért önfeláldozással küzdő munkásokat, melylyel nézték ez előtt 20 évvel; azt akarnák most is, hogy az a munkás-had önérték nélkül, feltétlenül engedelmességük rendeleiteinek jó és rossz, sérelmes és nem sérelmes ügyben.

A kik e nézetet vallják, ama legfontosabb ügynek, a népnevelésnek ellenségei, mert a ki rabszolgalelkű ember, csak rabszolgákat nevelhet, nem pedig önértékkel bíró lelkes hazafiakat.

Nincs önálló állás vagy küzdőter a társadalomban, hol több jellemzőságra van szükség, mint a tanítónak, ki nemcsak módszertani eljárásával hatol be az ifjú nemzedék lelki világába, hanem tetteivel példát mutat növendékei társadalmi magatartására.

Sajnosan esik és visszatetszést szül hazánk jobbainál azon körülmény, ha bárki is a nemzet napszámosaival mostohán bánik, s még inkább fáj az, ha a nem érdemelt üldözés azon közegektől származik, kik a néptanítók érdekeit védni, őket gyámolítani, esetleges tévedéseikre atyailag figyelmeztetni kötelesek.

A hajdankor dicső csatákat nyert vezérei diadalukat mindig annak köszönheték, hogy hadseregükben felkeltették az önbizalmat, s ha tette került a sor, nem azt mondta a vezér katonáinak: „Előre, fiuk!” — hanem: „Utánam, fiuk!”

A példa hathatós nevelési eszköz is lévén, bizton állíthatom, hogy a nevelésügy meglelt bajnokainál is több sikerrel használható, mint a hatalom suhogó vesszője.

Népnevelőktől azt hallottam, hogy az ő fegyverük a szeretet; ezzel jobban meg tudják a szilaj gyermeki akaratot fékezni, mint hivatali hatalmukkal. Ebben igazuk van, mert maga a közmondás is azt mondja, hogy a szeretet viszonszeretetet szül, s a hol a szeretet, bizalom és tiszta igazságérzet honol, ott ver tanyát a haladás és boldogság. Ezt szeretném én elérni a tanügy mezején, s ezt tartom hatalmas eszköznék az ügybuzgóság

fokozására, a közhajnak megfelelő siker elérésére.

Jelenlegi közoktatásügyi derék miniszterünk kijelenté közegeinek, hogy a papirkorszaknak nem barátja s inkább tetteket, tényleges eredményt kíván, mint sok írást. Erre nagy szükség is van, mert ma már a statisztikai s egyéb hivatalos ügyek elrendezésére néhány óra kell mindennap.

A kir. tanfelügyelői hivatalok a sok iskolaszéki, tanítóértékezteti jegyzőkönyvek felülvizsgálására külön szakközeget kell maholnap hogy tartsanak.

A hol szükséges, e szigorú eljárás alkalmazandó, de a hol a helyes irányról meggyőződve lehetünk, ok nélküli és hátrányos dolgokat szaporítani.

Háromszékmegye tanügyi vezetésénél egy rövid évtized alatt sok változás történt, de a tanítók működése, magatartása mindig megtartotta irányát a haladás felé, s nem mulasztott el egyetlen pillanatot sem arra, hogy a népoktatásügyet a megye területén a kívánt nívóra emelje s kartársaiiban a haladást, önképzést fokozza, fejlessze.

Hálával és elismeréssel tartozik e megyei tanítószög derék főispánunk, mélt. Potsa József urnak, ki a tanítószög ügyeit atyai szeretetben és védelmében tartotta s tartja mindenkör. A tanítószög ki is mutatta ragaszkodását és tiszteletét úgy ő méltósága, mint a megye nagyérdemű összes tisztviselői iránt.

Politikai, társadalmi magatartása soha egyiknek sem esett kifogás alá, s a tanítótestület önértékkel és kitartással munkált nemes hivatása küzdterén.

Én, a ki figyelemmel kísértem e testület életét, az utóbbi időben sajnálattal veszem észre, hogy a munkakedv némileg megcsappant és némi belviszály is keletkezében van a fürdővásár miatt, azon forró ohajomat fejezem ki, hogy a tanítószög hivatása teljes tudatában ne csüggedjen soha. A borus napokat derültek váltják fel, de ha szétozlanak és meghasonlanak: soha többé az eddig felmutatott s mindnyájunk elismerését kiérdemlő sikert el nem érik.

Laikus.

A képviselőház még mindig a véderő-javaslat feletti általános vitával van elfoglalva. Az egyes pártokból a legkitünőbb szónokok állnak sikra, hogy elmondják érveiket a javaslat mellett és ellene. A vita már napok óta foly s még mindig vannak feljegyezve szónokok. A javaslat tehát minden oldalról kellően megvitatva fog szavazás alá kerülni.

Tisza Kálmán miniszterelnök benyújtotta a pénzügyi közigazgatás reformjára vonatkozó javaslatot, mely a jelenlegi pénzügyigazgatóságokat, illetékszámbási hivatalokat, adófelügyelőségeket megszünteti s ezek teendőit újból szervezendő pénzügyigazgatóságokra ruházza. Minden

megyében külön pénzügyigazgatóság állíttatnék, melynek működését a főispán és a közigazgatási bizottság ellenőrizné.

A Kézdi-Vásárhely városi és vidéki „Rudolf“-kórház és a kézdivásárhelyi veres keresztfiók-egylet közgyűlése.

Kézdi-Vásárhely, 1889. jan. 14.

(Vége.)

Ugyanekkor tartatott az országos veres kereszt egylet kézdivásárhelyi fiókjának közgyűlése is.

E fiók-egyletnek, mely 229 taggal dicsekedhetik, alig találhatni párját bércezes kis hazánk hasonló nagyságú városaiiban. Magasztos hivatásának teljes tudatában munkássága eredménygazdag is, mint ezt mai közgyűlése is igazolta.

A szép számmal összegyűlt tagokat elnök báró Szentkereszty Stephanie egy eszmegazdag elnöki megnyitóban üdvözölte, mely Fejér Károly járásbíró ur indítványára szóról szóra jegyzőkönyvre vétetni határozatott.

Vajna Károly jegyző családi körülmények miatt a gyűlésben nem jelenhetvén meg, évi jelentését Baló László olvasta fel s egyszersmind jegyzői tisztségben is helyettesítette. A fáradhatatlan közügyi munkásnak szép jelentése örvendetes tudomásul vétetett s érette köszönetet szavaztatott.

A pénztárosi és számvizsgálóbizottsági jelentésből sajnálattal győződött meg a gyűlés, hogy a tagdíjak nem elég pontosan fizettetnek. Több tag eltávozván, más fiókkör kötelekésbe lépett. 6 tag fizetésképtelenség és elhalálozás folytán töröltetett.

A pénztár állása 530 frt 08 kr jövedelmet tüntet fel, mely eredmény, tekintettel a sokféle helyi humán intézményre, igen is fényesnek nevezhető.

Ugy pénztárosnak, mint a Baló László és Vajna Károly urak személyéből álló számv. bizottságnak elismerő köszönetét fejezte ki a gyűlés.

A választmányból alapszabály szerint 6 tag lépett, kik egyhangulag újra megválasztattak, név szerint: tisz. Székely Jánosné, Nagy Ferenczné, Török Bálintné, Baló László, Benkő Lajos és Jancsó Géza gyógyszerész.

Balogh Gyula pénztáros számtalan elfoglaltatását hozván érvül fel, pénztárosi állásáról lemondott, mit sajnálattal tudomásul véve, a közgyűlés e tisztelet Benkő Lajos olvasóegyleti gazda és kereskedő urra bízta, ki a hozzá kötött várakozásnak biztosan megfelel.

Elnök báróné nagy horderejű munkásságát, a veszélyek pillanatában is kimagasló nagy lelki erejét bámulva és tisztelve, valódi benső meggyőződésből kívánjuk és kívántuk egyhangu lelkességgel, hogy ő méltósága, mint Székelyföldünk büszkesége, jóltevője, soká és boldogul éljen!

Veritas.

A „Rudolf“ kórház közgyűléséből.

Elnöki megnyitó.

Azt szokták az életben mondani egyesekről, kiknek minden ügyök sikerül, hogy szerencsés csillag alatt születtek. Ilyennek nevezhető a „Rudolf“ kórház is, melynek felállítása óta minden mozzanatát a legnagyobb siker koronázza.

Mi azonban, kik erősen hiszünk, hogy úgy egyeseket, valamint intézeteket, szóval az egész nagy mindenséget az Egek ura kormányozza, mindezt nem vak szerencsének nevezük, hanem az ő áldó szent kezét ismerjük fel a nyert jöteleményeknél. A leghálásabb szívvél könyörgünk érte! Emberfeletti, óriási eredmény, melyet a kórháznak 5 éves fennállása felmutat, miről az évi közgyűlések és az azokról vezetett jegyzőkönyvek fényesen szólnak. Valódi lelkességgel folytathatjuk tehát ezen kedvező körülmények közt a kórház fejlesztése és felvirágzása érdekében felvett munkát, mely naponta bizonyosságot tesz arról, hogy mennyire üdvös és egyszerű.

smind elkerülhetetlen szükségét pótló, jótékony intézmény az.

A mi a „Rudolf” kórház belvezetését illeti, t. i. a betegek gyógykezelését, ápolását, ellátását és az ott uralkodó rendet és tisztaságot, mindez kifogástalannak nevezhető, dacára annak, hogy a múlt év lefolyása alatt kedvezőtlen körülmények miatt az ápolónői személyzetben többször történt változás. Elismerés a felsoroltakért az intézet derék, lelkiismeretes tisztviselőinek, kik éber figyelemmel örködték a kórház felett. És pedig első sorban a főderem illeti dr. Sinkovics Ignác főorvost, ki a kórház létesítése óta a betegeknek szakképzett, odaadó gyógykezelése által mindent megtett jó hírnevének terjesztésére, valamint fiát, dr. Sinkovics Aurélt, ki, mint tiszteltbeli orvos, mindig készséggel segédkezett édes atyjának és pedig díjmentesen; továbbá Szöcs József gondnokot, ki szinte hiv őre volt minden időben és minden körülmények között a kórháznak és kinek nem lehetett soha annyi más végzendője, hogy ne talált volna annak teendőire időt. Ezekon kívül tiszt. Székely János alelnök, Erdélyi Károly titkárr, Vajna Károly jegyző, Kovács Károly pénztáros, Baló László ellenőr s a bizottságnak összes tagjai elvállalt kötelességeiket a leghivebben és leglelkieserősebben teljesítették. Fogadják a közgyűlés nevében egyenkint és együttesen leghálásabb köszönetünket, s kiket külön névleg fel nem említhettem, azokat nevezze meg lelkiismeretök csillogatásának szavata. Adják meg a Mindenható mindnyájukat boldog, hosszú élettel a kórház iránt tanúsított önzéstelen, nemes munkálkodásaiért, s folytatva emberbaráti szép missziójukat, érjék el azon lelki örömet, miszerint ezen gyenge kis mag, melyet a kórház érdekében a jótékony mezején elvetettek, oly terebélyes, erőteljes fává fejlődjék, hogy árnya alatt Kézdivásárhely és vidéke összes betegei századokon keresztül enyhülést és felgyógyulást nyerjenek, kik bizonyára hálásan fogják emlegetni a kórháznak megteremtőit, mint első jótörekvéket.

A múlt év folyama alatt a kórház érdekében egy felette czélzerű és nagy horderejű intézkedés történt, melynek életrevalósága már is bebizonyult. Több rendbeli, különböző irányú felhívásaink, díjmentesen ápolónőket képeztetni ki, siker nélkül maradván, a kórháznál, annak költségén, több alkalmas nő részesült dr. Sinkovics Ignác által az ápolónői tanfolyam alatt oktatásban, mit a legjobb eredmény követett, ugyannyira, hogy egyikök, mint segédápolónő, kórházunknál alkalmazást is nyert.

Szellemileg és anyagilag a leglelkieserősebben meg lett a lefolyt évben is minden téve a kórház haladásáért, miért is bizom abban, hogy jövőre sem fog a nemese és buzgó száma hiányozni, sőt a jó példa lelkesíteni fog mentő többieket, azon zászló alá sorakozni, melyet a kórház megnyitásakor a jó Isten szent nevében és segítségül hívása mellett bontottunk meg; s hogy mennyire segíti meg a Mindenható a benne bízót és mily bő áldását árasztja működésünkre, álljon elő példaként kórházunk öt éves élete.

Rudolf trónörökös ő Fenségét, mint kórházunk nagyevőü védnökét, éltetve, ezzel a mai közgyűlést megnyitom.

Titkári jelentés.

Tisztelt közgyűlés!

Jelentést akarván tenni „Rudolf”-kórházunk múlt évi működéséről, mindenk előtt kijelentem, hogy átkutatván a rendelkezésemre bocsátott közgyűlési és igazgatóbizottsági jegyzőkönyveket, alig találtam azokban valamit, a mi a jelentésnek anyagát képezhetné és a gondnoki, orvosi vagy pénztárnoki jelentésekben tüzetesen és szakszerűen tárgyalva nem lenne. Ez a körülmény engem, mint titkárt, a t. közgyűléssel szemben nagyon sajátságos helyzetbe juttatott s azon alternatíva elé állított, miszerint: vagy azt kell mondanom, hogy semmi jelenteni valóm nincs, vagy pedig a fentebb említett jelentésekből, főleg a kórház működését a legaprólékosabb részletekig fölmutató gondnoki jelentésből kell anyagot merítenem; mely utóbbi esetben önként érthetőleg nem mondhatnék egyebet, mint a mit a gondnoki jelentés tartalmaz. E szerint hiábavaló munkát végeznek és a t. közgyűlés becses figyelmét fölösleges ismétlésekkel fárasztanám.

Lehetetlen be nem látni ezekből, hogy kórházi közgyűléseinkben a titkári jelentések tárgytalanok. Addig, míg a kórház meg nem nyílt és a rendszeres működést meg nem kezdte, volt jogosultsága a titkári jelentésnek; a mennyiben helyén volt a létesítés érdekében történt mozgalmakról és intézkedésekről időről-időre beszámolni. A megnyitás óta azonban a titkári jelentés tárgytalanná s mint ilyen fölöslegessé vált; mert az óta az intézet évi működéséről a gondnoki jelentés nyújt teljes tájékoztatást. E tekintetben alapszabályaink egészen helyesen intézkednek; a mennyiben csak a gondnokot, orvost és pénztárnokot utasítják jelentéstételre a megfelelő §-ok,

míg ellenben a titkári jelentésről sehol nincsen szó alapszabályainkban.

Nem azért hozom föl ezeket, t. közgyűlés, hogy teendőimet kevesbitsem. Szerénytelenség nélkül utalhatok tán arra, hogy évek sora óta, mióta t. i. e város állam intézeteinél az elnök báróné ő méltósága és az illető nagyon tisztelt közgyűlések által bennem helyezték, de meg nem érdemelt nagybecsű bizalomnál fogva a munkások sorában állok, arra még nem volt eset, hogy a titkári jelentések kötelességszerű megszerkesztésének terhe alól magamat kivonni igyekeztem volna. De szívesen igazság-érzetből és azon czélból, hogy a felhozottak valóságáról a t. közgyűlést meggyőzve, a visszaszállt állapot megszüntetését előmozdítom.

Erre a visszaszállt állapotra különben már több ízben rámutattam, s főként az 1887. évi január 16-án tartott közgyűlés előtt bátorkodtam felszólalni oly értelemben, hogy az elvitázhatatlanul fölösleges titkári jelentés kórházi közgyűléseink tárgysorozatából hagyassék ki. Azonban erre vonatkozó javaslatomat minden indoklás nélkül elvetették és kimondatott, hogy a titkári jelentés a tárgysorozatban jövőre is megmaradjon.

Körülbelül olyan dolog ez, tisztelt közgyűlés, mint ha az építőmestertől azt kívánánk, hogy a tervbe vett házat anyag nélkül építse föl. Mint-hogy azonban a közgyűlési határozatokat mindnyájan respektálni tartozunk, én is köteles tisztelettel hajlok meg a jelzett határozat előtt és megkísérel annak eleget tenni a következőkben.

Múlt évi január 15-én tartott közgyűlésünk óta rendkívüli közgyűlés nem volt; mert nem merült föl semmi olyan tárgy, a mely annak összehívását szükségessé tette volna. Ellenben az igazgató bizottság a rendes havi gyűléseket pontosan megtartotta. E gyűléseken gondnoki és orvosi jelentések terjesztettek elő az illető szakközlegek által, mely jelentések az intézetnek havi ügyforgalmát, bevételeit, kiadásait, pénztári állását, betegek létszámát stb. tüntették föl.

Az igazgató bizottsági gyűlésekről vezetett jegyzőkönyvekben csak két oly figyelemre méltó pontot fűdöztem fel, melyek a gondnoki jelentésben megemlítni nincsenek.

Egyik arról szól, hogy vagyonszámba és intelligens betegek részére a kórháznál külön osztályt rendeztetett be; mely intézkedés remélhetőleg nem csekély befolyással leend a családdal nem bíró s e szerint a gondos házi ápolást nélkülöző betegek körében kórházunk iránt eddig tapasztalható idegenkedés leküzdésére. E külön osztályban az intelligens betegek napi egy forint ápolási díjért megfelelő figyelmes gondozás, gyógykezelés- és ételmezésben részesülnek.

A másik pont arról emlékezik meg, hogy a kórház körületi körorvos fizetéséből fennmaradt 229 forint 75 krajczár alispán ur ő méltósága 3781. számú intézkedése értelmében a kórházi alaphoz csatoltatott.

Minden egyéb, az intézet életében a múlt év folyamán fölmerült figyelemre méltó mozzanat, úgy szintén a kórház működésére vonatkozó statisztikai adatok is, részletesen vannak felsorolva a gondnoki jelentésben. Azoktól tehát eltekintve, még csupán a múlt évi közgyűlésnek egy fontosabb intézkedését említem fel. Azt ugyanis, hogy Tisza Kálmán sz. Degenfeld-Schomburg Ilona grófnő ő nagyméltóságát, gróf Károlyi Gyula, özv. gróf Teleky Sándorné szül. Teleky Jozefin grófnő és Ivánka Imre ő méltóságait a közgyűlés, tekintettel kórházunk iránt tanúsított meleg érdeklődésükre és ama nagybecsű támogatásra, melyben ezen intézetet több alkalommal részesíteni kegyeskedtek, lelkes éljenzések között egyhangulag tiszteltbeli alapító tagokká választotta.

Meg kell emlékeznem még elnök báróné ő méltóságának városunk mindenik human intézeténél és így kórházunknál is gyakorolt ama nagylelkű szokásáról, hogy az iratok, irószerek- és levelezésekre általa az intézet érdekében sajátjából kiadott összegeket soha sem térített vissza, hanem mindig átengedi az intézet részére alapítványul; a mint erről bizonyára a mai tárgyalások folyamán is alkalma leend a t. közgyűlésnek meggyőződést szerezhetni. A nemes áldozatkészségnek oly szép példája ez, hogy csak tisztelettel és hálás elismeréssel szólhatunk róla.

Végül, tisztelt közgyűlés, megemlítem, hogy a közönség intézetünk iránt valamint kezdettől fogva mindig, úgy a lefolyt évben is meleg érdeklődést tanúsított; ezt bizonyítja a látogatók nagy száma. Ezek mindegyike teljes elismeréssel emlékezett meg a berendezés kor- és czélzerűségéről, az intézetben uralkodó rend- és tisztaságról. Ehhez még hozzátehetjük, hogy a felügyelet pontos; az ételmezés megfelelő; az ápolás gondos, előzékeny és szakszerű; a felszerelési tárgyak, orvosi eszközök mennyiségre kielégítőek, minőségre kitűnők, a gazdálkodás minden irányban takarékos és helyes volt. Szóval, dacára az ápolónői személyzetben a múlt év folyama alatt beállott s a gondnoki jelentésben részletesen elő-

adott változásoknak, intézetünk az igényeknek és a hozzáköött várakozásnak teljes mértékben megfelelt s méltónak mutatta magát úgy a trónörökös ő Fenségé magas nevére, valamint a magyar sz. korona országai vörös kereszt egyletének nagylelkű támogatására és megelégedésére is.

Mindez pedig köszönhető első sorban és mindennek fölött intézetünk fáradhatlan tevékenységű és lankadatlan buzgalmu elnökének, br. Szentkereszty Stephanie ő méltóságának, a ki — mint éltető lelke kórházunknak — szüntelenül a legéber figyelemmel öröközik ennek érdekei fölött.

Az elért siker köszönhető továbbá az igazgatóbizottságnak s főként buzgó, munkás elnökének: Szöcs József gondnok urnak, a ki nemcsak az intézet megalapítása körül szerzett magának elévülhetlen érdemeket, a mennyiben elnök báróné ő méltóságát mindenkor buzgón és erőiesen támogatta a megalapítás munkálataiban; hanem az óta is, mint vezérferfi, a kormányzásban tevékeny részt vett s a gondnoki terhes teendőket kezdettől fogva pontosan és lelkiismeretesen teljesítette.

Az elismerés koszoruját nem szabad megtagadnunk dr. Sinkovics Ignác orvos urtól, a „Ferencz József”-rend lovagkeresztjének birtokosától sem, a ki, mint kórházunk főorvosa, mindig a legnagyobb odaadást és buzgóságot tanúsította e hivatásáért való teendőinek végzésében.

De az említettekön kívül a többi szakközlegről és szolgálattevő személyzetről is bátran elmondhatjuk, hogy kiszabott kötelességeiket teljesítették; s ha igaz az, hogy a ki kötelességét teljesíti, az hasznára van a közügynek, akkor az elismerést kórházunk itt fel nem említett szakközlegei és személyzete is megérdemli. Keblük öntudatában leljenek jutalmat az intézet érdekében kifejtett lelkiismeretes munkálkodásukért.

Ezek után, tisztelt közgyűlés, bezárom jelentésemet ama, mindnyájunk által ösztönözött táplált hő ohajtással, hogy intézetünk megalapítóját és lankadatlan buzgalmu elnökét: báró Szentkereszty Stephanie ő méltóságát az isteni gondviselés a szenvedő emberiség javára s a mi örömünkre még sokáig boldogul éltesse!

V i d é k.

A papolczi „gyulafalvi” ipartelep ünnepélye.

Kovácsna, 1889. jan. 16.

A Zathureczky Gyula és társtulajdonosok terjedelmes erdejében, melynek kihasználását Horn Dávid ur budapesti lakos a nevezett tulajdonosoktól 25 évi időtartamra megvette, e hó 13-án szép és emlékezetes találkozóhely volt nemcsak Háromszék megyéből, hanem a távoli hatóságokból összegyűlt publikumra nézve is. A gyári telep ez alkalommal ünnepélyesen lett megnyitva.

Az előre kibocsátott meghívók szerint mintegy 80 személy megjelenésére volt kilátás, azonban — dacára a nagy távolságnak és a téli hideg időnek — a vendégek száma jóval felülhaladta a százat.

Ott láttuk a megyéből a közszeretben álló főispánt, a magasabb rangú tisztviselőket, Orbajárárs tisztviselőit, a községek előjáróit és a birtokosok nagy számát.

Részt vettek idegen hatóságokból: brassói Nagy István, dr. Weisz Ignác, Fink és Königs, Horn Mór és Szirmai urak; Szepesvármegyéből dr. Kullman és Grainer; a gömörmezei vasgyári igazgatója; Esztergom megyéből Horn Miksa stb.

Az intelligens publikum déli 12 órakor megjelent Papolcz községében, hol gazdag ebéd várakozott a vendégekre. Horn Dávid teleptulajdonos és az idegen vendégek későre érkezvén meg, a papolczi időzés rövidre volt szabva.

Papolczon a gyártelephez való kiszállításra 30—40 fogadott szán állott készen, melyek gyors nyörű menetet képeztek az őserdőkön keresztül vezető, Horn Dávid által csináltatott, mintegy 30 kilométer hosszúságra nyúló, kövezettel és oszlopokkal szegélyezett új utvonalon keresztül.

Délutáni 4—5 óra közt a díszes menet megérkezvén, a teleptől nem nagyon messze fekvő komandoházhoz. Ott több alsorendű gyári hivatalnok és munkás taraczkölvécek és éljenzések közt fogadta a diszkapunál a várva várt közönséget.

A kíváncsi népgyűlés innen egy jó félóra alatt megérkezett a telephez, hol a munkások két sorfalat képezve vártak rank és éljenkiáltásokkal fogadtak; itt is szép diszkapu volt emelve és taraczkölvécek hirdették, hogy Gyulafalvának nagy napja, felavatási ünnepe van.

Első dolgunk volt a fűrészgár megismerése, és elbámultunk a nagyszerű gépeken. Ő fűrészgater van működésben; azt sem tudta a szemlélő, hogy melyik gépezet érdemli meg inkább az apróra való vizsgálatát; a többi közt a villanygép ragadta meg leginkább a figyelmet.

A mint a telep és a gépek szemlézése véget ért, a fűrészgár terjedelmes helyiségében a felavatási ünnepély vette kezdetét. Kovács Barnabás zágoni róm. kath. lelkész egyházas szertartással végezte a felszentelési teendőket és meghatározott rövid szavakban Istentől áldást kért a telep tulajdonosra, a tisztviselőkre és munkásokra.

Ezután a zágoni dalárda vallásos éneket énekelvén Nagy Imre vezetése alatt, mindjárt utána Jancsó Elek pákái ref. lelkész lépett az emelvényre és mondott szépen kidolgozott, bibliai hasonlatokban gazdag alkalomszerű beszédet és végül a dalárda zengette el a közönség kíséretével a szózatot.

Ezalatt gazdag terítékű asztal várt a vendégeknek. A vacsora alatt számos jobbnál jobb pohárköszöntő hangzott fel. A felköszöntések sorát főispán ur ö méltósága nyitotta meg Horn Dávid teleptulajdonos eltelésével. Utána mindjárt Horn Dávid köszöntötte föl főispán ur ö méltóságát. Igen sikerült pohárköszöntőt mondott dr. Kullmann. Az idegen vendégek mindnyájan fel lettek köszöntve, és ők is hazafias szellemű pohárköszöntőkkel örvendezteték meg a magyar publikumot. Sikerült pohárköszöntőket mondottak még Szentiványi Miklós megyei főjegyző és dr. Zentay Dávid járási orvos.

Ezen magasztos ünnepély megörökítése céljából Horn Dávid jótékonycélú alapítványokat tett; ugyanis a háromszékmegei fi-menház alapjára 1000 frtot, a veres kereszt egylet javára 30 frtot és a megyei tisztviselők nyugdíj-alapja javára 30 frtot adományozott.

Grainer, a gömörmegei vasgyár igazgatója, e nagy nap emlékének megörökítéséül az E. M. K. E. javára 200 frtot adományozott.

Midőn a jótékonycélú adakozások tudomásra hoztak, a vendégkoszoru mindkét szobában viharos éljenzésekkel üdvözölte a nemeslelkű adakozókat.

Jellemző még az, hogy ezen fűrészgárban levő gépek mind magyar gyárból lettek megrendelve.

Mindezekért Horn Dávid teleptulajdonosra annyi jó kívánság és pohárköszöntő szállott, hogy Istennek áldása a megkezdett nagy munkához ki nem maradhat.

Nem hagyhatom érintetlenül azon mindenesetre nagyszerű eredményt, mely e hó 13-án mindnyájunk bámulatát és elismerését vonta maga után.

Az elmúlt 1888. évi márczius havában még százados fenyőfák állottak ott, hol ma mintegy 30 kilométer hosszú, könnyen bejárható utvonallal ki-gyózik keresztül az ő vadonban. A hol ma a leg-szebb sorrendben szép styllal épített épületek és egy nagyterjedelmű fűrészgár díszlenek és a hol ezeleőtt 10 hónappal vadak üvöltései hangzottak, ma már ezereknek kenyeret nyújtó telep ütötte föl tanyáját.

Az izletes ételekben gazdag vacsora éjfélig és a finom boroktól és pezsgőtől felvillanyozott jó kedv reggeli tartottak, miközben tánczra is ke-rekedett a közönség egy része. Az idegen nemze-tiségi vendégek honu találták magukat; a ropo-gós csárdást amugy magyar módra lejtették a borosnyói barna sereg hurjainak pengetésére.

Reggeli 9 órakor a programszerű villásreggeli után visszavonult a vendégsereg, s Horn Dávid urtól búcsút véve, távoztak vissza Papolezra, hol mindenki, az idegenektől szívélyesen elbúcsúzva, saját fogatán távoztott odább. Cs.

Gyergyó-Szentmiklós, 1889. jan. 13.

Ma tartotta a helybeli kaszinó alakuló közgyű-lését, melyben tárgysorozat szerint az elnöki rö-vid megnyitó beszéde után a múlt évi pénz- és könyvtárvizsgálat eredménye vétetett tárgya-lás alá.

A pénztár-állás: a) múlt 1887. év végén maradt készpénz 785 frt 85 kr, b) a múlt 1888. évben különféle czimek alatt befolyt 444 frt 39 kr; ösz-szes bevétel 1280 frt 24 kr. Kiadás összege 310 frt 32 kr. Pénzkészlet az 1888. év végén 919 frt 92 kr. Künn levő követelés tesszen 38 frt.

A kaszinói könyvtár állása: Van 367 mű, mely 534 kötetben és 12 füzetben szekrényben van el-helyezve s az olvasó kaszinói közönségnek ren-delkezése alatt áll.

Valamint a pénztár, ugy a könyvtár is — előbbi minden megjegyzés nélkül, utóbbi pedig csekély észrevételek mellett — rendben találtatott, s a gyűlés a vizsgálat eredményét tudomásul vette, a hátrálék követelések felhajtása az ujonan vá-lasztandó képviselő-bizottmányunk feladatahoz utaltatván.

Ezután a régi tisztikar és választmány lekö-szönvén, az új tisztikar és választmány megvá-lasztása titkos szavazás útján következésképp tör-tént: elnök Lázár Menyhért, titkár Juhász Ká-roly, pénztárnok Erános Bogdán, könyvtárnok Laurenczi János, ellenőr, gazda Péter Lajos. Vá-lasztmányi tagok: Ferenczi György, Benedek György, Lázár Gyula, Orel Máté, Csiki Dénes, id. Tiltscher Ede, Görög Joachim, Giacomuzzi

Baptiszt, Szász Ignác, Ferenczi Károly, Kedves Tamás, dr. Fejér Dávid. Póttagok: Kopacz Lu-kács, Szacsvali Imre, dr. Tiltscher Ede, Kopacz Antal.

Az indítványok sorában felvétellett: a múlt év-ben elhalt kaszinói pénztárnok Kopacz János em-lékének jegyzőkönyvi megörökítése és a kaszinó ez évben bekövetkező 25 évi fennállásának jubi-leuma.

Mindkét indítvány elfogadtatott. Utóbbira néz-ve a tervezet és az ünnepély határidejének meg-állapítása iránt az újra alakult választmány uta-sított.

Végre a közhelyiséssel fogadott indítvány alapján Lázár Menyhértnek, mint a kaszinó elnö-kének, sok évi buzgó működéséért köszönet sza-vaztatván, az ülés véget ért.

— r — s.

Egy dráma az életből.

Kézdi-Vásárhely, 1889. jan. 18.

Vannak az életnek fény- és árnyoldalai. Amazt a vigjáték-, emezt a drámairó veszi tollára; ala-kokat és eseményeket terem, a jót megjutal-mazza, a bűnöst megbünteti, s legyen a vége há-zasság vagy halál, tetszik a közönségnek, csak-hogy meglegyen a költői igazság. De olyan igazi drámát, melyben a sors vezérli a szereplőket, melyben sem következetesség, sem igazság nincs, csak az élet szokott szolgáltatni a közönségnek. Egy ilyen szomorú drámának ötödik felvonása folyt le folyó hó 18-án a kézdívásárhelyi kir. tör-vényszék végtárgyalási termében.

A dráma szövege a következő:

Nagyajtai Költő Ágnes egyike volt a falu leg-szebb leányainak, kiért nem egy deli széky le-gény epedt; azonban Agneska az ő hü, igaz szí-vét Téglás Sándornak adta. Édes, tiszta szerelem fűzte össze a két egymáshoz illő szép ifju szívét.

És nem azért gyult fel kebleikben az az isteni láng, hogy azt rut emberi számítás és önzés elot-hatta volna!

Téglás Sándort besorozták katonának s három hosszú évig ette a császár kenyerét s az alatt Agneska szeretett, várt és remélt, s mindazokat az édes, vágyó érzelmeket, mik ezalatt szivecské-jében összegyűltek, azokban a megható, gyöngéd levelekben rakta le, miket kedvesének írogatott.

A három esztendő letelt és Sándor visszajött. Ismét látták egymást s még jobban megerősödött bennük az a gondolat, hogy egymás nélkül nem élhetnek.

Amde a sors beleszólt a dologba.

A szép Agneskának kérője akadt a jómódu Si-mon József uram személyében, kinek pedig közeli rokona Darkó György uram, ki meg olyan tekin-télyes ember, hogy még a tiszteletes uram is hall-gat a szavára. (Bár ne hallgatott volna!)

Agneska édes apja és anyja nem bánták volna, ha leányuk a derék Téglás Sándor felesége lesz, de hát a nexus... Ugyan ki tudna egy jó nexus előnyeinek ellenállani!

Agneska a maga részéről mindent megtett, hogy a gyűlölt házasságot Simon Józseffel meg-husítsa s mikor meggyőződött, hogy apja nagyon akarja a nexust, levelben tudatta Téglás Sándor-al a fenyegető veszélyt.

Az ifju ezt a levelet egyenesen elvitte a pap-hoz, bemutatta neki, elmondotta, hogy Agneskát erőszakolják a házasságra s esedezett, hogy ne eskesse össze kedvesét azzal az emberrel, mert szerencsétlenség lesz belőle. Amde Darkó György uram erősen akarta, hogy Agneska a Simon Jó-zsef felesége legyen, s hogyan lehessen egy ily nagy tekintélyű férfin akarátával egy szerény lelkésznek dacolni!

Az esküvő megtörtént s a szép Agneska — sok és igaz könnyei daczára — a Simon József felesége lett.

E pillanattól kezdve Téglás Sándor szívében a a kétségbeesés ütött tanyát; nem evett és nem fogta az álmot.

Másnap elment a templomba, hogy még egy-szer láthassa az ő imádot kedvesét, kit nem birt feledni. Találkoztak; egymásra néztek és mind-kettőnek megtelt szeme könnyvel. Hogy mennyi fájdalmat fejezett ki az a két könyecsepp, csak az tudná megmondani, ki a szívebe lát.

Még egyszer találkozott Téglás Sándor az ő

kedves Agneskájával s kölcsönösen kicsérték fájdalmas érzéseiket s akkor a leány azt mondá kedvesének, hogy ha már a sors elválasztá őket egymástól, egyesüljenek a halálban.

A két becsületes szív egy pillanatig sem gon-dolt azon nemtelen fegyverre, melylyel a sors azon férjeket szokta sujtani, kik kényszerrel sze-reznek maguknak feleséget. Agneska csupán csak neje akart lenni kedvesének.

A mint a halál eszmája megszületett, az öngyil-kosság nemével jöttek tisztába. Szóba jött, hogy a felakasztás legezélszerűbb, de Sándor azt mondta, hogy ez a halál „oláhnak való“, ma-gyar emberhez golyó illik.

Kért tehát kölcsön egyik barátjától egy hat-lövetű revolvert 2 tölténnyel.

Másnap összejöttek egy lakatlan házban s sok-szor megcsókolván egymást, sűrű könnyhullatások között búcsúztak el. A viszontlátásra a másvilá-gon!

Egy darab papírra bucsu-sorokat írtak szülőik-hez, s Agneska még azt is meghagyta levelében, hogy ne engedjék férjét testéhez nyulni.

Ezzel elkészülve, abban állapotak meg, hogy Agneska fogja mindkettőjüket kivégezni.

Szíven akarták egymást löni, „de Agneskám szíve nem dobogott, — beszéli Téglás Sándor val-lomásában — s e miatt kénytelenek voltunk a fejbőlövést választani“. Kinyitottam számát, s Agneska belelőtt — beszéli tovább Téglás — s én eszméletemet azonnal elvesztettem. Később, nem tudom mennyi idő múlva, magamhoz tértem s lát-tam magam mellett Agneskát haldokolva, s első érzésem a kétségbeesés volt a felett, hogy ő meg-halt s én még élek.

Téglás Sándornak a golyó szája felső padlásá-ban megakadt, tehát nem volt halálos, de ő neki meg kellett halnia. Ugy véresen kirohant az ud-varra s a kutba ugrott, de ennek nem volt elég víze, s nem tudott bele halni. Kimászott tehát a kutból s bement a házba. Agneska már ekkor meg volt halva. Még egyszer megnézte őt s egy kötélardabbal, melyet a házban talált, a geren-dára felakasztotta magát, de a kötél leszakadt. Ezután egy szíjuval próbált, de ez is elszakadt. Miután négyeszer kísérlet után sem sikerült ma-gát elveszíteni, hazarohant, hogy ott majd az is-tállóban keményebb kötéllel fogja magát felakasz-tani. De testvére észrevette a dolgot, megfogta, bevitte a szobába s lefektette.

A szomorú eset híre hamar szétfutott a köz-ségben s a bíróság még azon napon megindította a vizsgálatot.

Ez a dráma 1886. február 22-én történt Nagy-Ajtán s a végtárgyalás január 18-án tartatott meg. A bíróság következőleg alakult meg: elnök: Szancsali Antal törvényszéki bíró; bírák: Sán-dor Kálmán és Vajna Gáspár; jegyző: Páll Ven-czel; a kir. ügyészséget Dr. Kovács Gyula al-ügyész képviselte; védő-ügyvéd Barthos Károly. A tárgyaláson megjelent Téglás Sándor is, ki 3 heti betegség után szerencsésen felépült. Magas, barna arczu, rokonszenves alak, s teljesen érde-mesnek látszik egy tisztaszívű, egyszerű, falusi hajadon szerelmére. Csendes hangon beszéli el azt a megragadó szerelmi drámát, melyet leirtunk, s csak akkor rezdül meg hangja, mikor egy-egy élénkebb reminiscenzencia felszakgatja szíve he-gedő sebeit. Bírák és a hallgatóság mély részvétellel vannak a sokat szenvedett ifju iránt.

A végtárgyalás röviden folyt le s már dél felé kimondották az ítéletet, mely szerint Téglás Sán-dort öngyilkosság-elősegítés vétségéért a btkv. 283. §-a alapján 2 havi fogházra ítélték. Királyi ügyész és vádlott megnyugodtak.

Az emberek tehát ítélték a bűnös felett, vala-mint egykor ítélni fog az Isten azok felett, kik egy szegény leányt a halálba kergettek.

Még csak annyit kívánunk megemlíteni, hogy szegény Költő Agnes sirját jelenleg egy díszes sírkő jelöli, melyet a megye közönsége közada-kozás útján állított fel.

O.

Különfélek.

— Halálozás. Forró Ferencz kir. tanácsos, Há-romszékvármegye volt alispánja, mint a „Sz. N.“ írja, osztoztörkőn este 9 órakor meghalt. A boldo-

gult hosszas tevékeny életét egészen a közügynek szentelte s mint a megye alispánja, a legszebb emléket hagyott maga után hivataloskodása idejéből. Törhetetlen, tiszta jellemű férfiú volt, a ki székel meggyéjének jóllétét mindenek felett valónak tekintette. Hűséges és közhasznú szolgálatainak jutalmául a legfelsőbb kegy királyi tanácsosi ranggal tüntette ki őt abból az alkalmából, midőn a jól végzett munka után megérdemelt nyugalomba vonult vissza a közvélemény teljes, összhangzó elismerése mellett. Hosszra nyújtották az egek áldásos életének határát: 81 éves korában hunyt el csütörtökön este. Nyugodjanak csendesen porai!

— Az E. M. K. E. kézdívársárhelyi választmánya a napokban Molnár Józsiás elnöklete alatt a kaszinó helyiségében ülést tartván, több fontos ügyet intézett el. Ideje volt immár, hogy ez egyesület is életét adjon magáról s ne csak a tagsági díjak egyszerű befizetése által jelezze léteét. A kulturegylet egyetlen fiókjának sem lenne szabad hosszasan hallgatnia, mert a hozzá fizűtt buzgó nemzeti törekvések tetteket kiávnak, buzgó tevékenységet, hogy a bizalom a sikerek iránt ne csökkenjen s ne fogyjon az áldozatkészség. Egy nagyobb szabású estély rendezésével bizonyára jelét fogja adni nemcsak életének e választmány is. Méltó sikert hozzá!

— Mulatság. Al-Torja község nagytermében egy tűzi fecskendő beszerzési alap javára 1889. évi február hó 5-én zártkörű bál rendeztetik. Bizottsági elnök: Csoboth András. Belépti díj: személy-jegy 1 frt, család-jegy 2 frt 50 kr.

— Nyílt számadás az orbai járási veres kereszt fiók-egylet által f. hó 12-én Zabolán a gróf Mikes-kastélyban rendezett müestély jövedelméről. Mint-hogy az összes kiadások gróf Mikes Benedekné ömoltósága által fedeztettek, maradt az összes bevétel 359 frt 50 kr tiszta jövedelemnek, melyben 188 frt az eladott jegyek ára és 171 frt 50 kr felűfizetést foglaltatik. Felűfizettek: Horn Dávid gyulafalvi gőzfűrésztelpe tulajdonos 30 frtot, Potsa József főispán és gróf Kálnoky Felix 10—10 frtot, Beldi Tivadarné, Seethal Ferencz és gr. Wurbrandt 8—8 frtot, Jakab István, id. Tóth Istvánné, br. Apor Gábor alispán, br. Szentkereszty Stephanie, Maurer Mihály, Kyd főhadnagy és K. Csizsár József 5—5 frtot, gróf Mosen, Szabó Mózesné és Izsák Miklós 4—4 frtot, br. Szentkereszty Irén, Bodó Endre, Jancsó György, ifj. Dobay János, Kovács Károly kereskedő, Benkő István, Benkő Gyula, Nagy Károly árvaléányházi igazgató, Velnreiter Györgyné, Fejér Antal, Fejér Károly, Tóth Gézáné, ifj. Tóth Gyuláné, Bogdán Ferencz, Kov. Deák Zsigmond Telek, Dousa üvegyári igazgató, és zabolai kántor 2—2 frtot, Bresztovszky Odónné, Csiby Tamás, Zomora Dániel, Vajna Vincze, Sándor Kálmán, Deák Domokos, Miskolczy Vilmos, Müller János, Biró Gyula, dr. Antal Mihály, id. Dobay Jánosné, Gazda Gy. főszámvevő, Csizsár Sándor, Ehrenwald Lajos és Hamar Lajos 1—1 frtot, Csia György, Szonda László és N. N. 50—50 krt. Fogadják a nemes lelkű kegyes grófné, mint a fényes estély létesítője áldozatkészségéért és páratlan fáradozásáért, fogadják a szíves közreműködők fáradozásáikért, a tisztelt felűfizetők anyagi támogatásukért és az összes résztvevők szíves megjelenésükért, kegyes pártolásukért a szenvedő emberiség nevében a fiók-egylet hálás elismerését és forró köszönetét. Az orbai járás veres kereszt fiók-választmánya.

— Makka Dániel énekvezérünk átköltöztetésére és első szükségleteinek fedezésére tett szíves és buzgó adományok jegyzéke. — Kakutsi Ádám 51 kr. Török Bálint 2 frt. Török Bálintné 4 drb zom. edény. Id. Tóth István 2 frt, 2 lit. zsír, 25 liter magyaró tarisznyával. Ifj. Tóth István 1 frt, 50 liter buza s egy új zsák. Tóth Géza 1 frt s 25 lit. árpa. Nagy Ferencz szgy. 1 frt, 25 liter törökbuza zsákosztól. Kovács Lajos kalapos 30 kr. Kovács Imre 25 liter rozs. Mágori Samuel egyházi 20 liter pityóka. Mágori Bálint szíjgyártó 50 liter pityóka. Páldeák Pál 1 üveg, 6 pohár (metszett), 2 vizespohár s 1 sórtartó. Csizsár Károlyné 1 frt. Miller Józsefné 50 liter pityóka. Turóczi Bálintné Tóth Mária 50 kr, 2 porcelán-tányér, 1 üveg befőtt. Id. Szűcs Sámuel keresk. 1/2 kiló csukor. Jancsó Mózes szgy. 50 kr. Jancsó Dénes vendéglős 50 kr. Id. Szűcs János kereskedő 1 frt. Jancsó Rebeka 20 kr, 20 liter pityóka. Győrfi Lajos 10 kr. Jancsó Sándor (Jánosé) 20 kr. Jancsó Gyula keresk. 1/2 klgr. kávé, 1/2 klgr. csukor, 1 drb vegyítő, 1/2 k. kászro. Kovács Károly kereskedő 1 frt, 1/2 kupás kászro. Kovács Károlyné kereskedőné 1 klgr. rizs, 1 rud szappan. Szabó Mózes szeszgyáros 1 frt. Id. Kovács István 100 l. pityóka, 20 liter zöldség. Ifj. Dézi Bálint 50 liter buza. Csizsár Pál 50 kr, 1/2 klgr. kávé, fél klgr. csukor. Mágori József mészáros 2 kupa szgy. Ifj. Szűcs József (Samu fia) 25 liter rozs. Özv. Kovács Izráné 50 kr. Bodó Bálint 50 l. pityóka. Benkő Sándor szgy. 1 frt. Tóth József szgy. 1 frt. Ambrus Albert szgy. 50 kr, 25 liter buza. Baka Lajos 1 frt. Turóczi Mózes rézműves 100 liter buza zsákosztól. Szűcs Ferencz gépész 1 frt. Turóczi Mózesné 25 lit. törökbuza tarisznyával. M. Székely János 50 kr. Barabás Mór 50 kr. Nagy Bálint szűcs 20 kr. Hoffman Lukács 50 kr. Szabó Mózes lakatos 50 kr. Ifj. Kovács János 1 frt. Szűcs Mihály timár 100 liter pityóka, 20 liter zöldség. Pongrácz János 50 l. rozs, Tusa János 20 kr, 50 liter pityóka, Jancsó Pál szíjgyártó 50 kr. Özv. Török Jánosné 25 liter rozs. Id. Baka István 2 drb kenyér, zöldség, 1 üveg ugorka. Bodó Áron 40 lit. pityóka. Jancsó Lajos (Kel) 20 kr. Benkő Dénes 30 kr. Benkő Sándor csizm. 20, 40 liter pityóka. Bodó Dániel 100 liter pityóka. Molnár Józsiás 1 frt. Ifj. Dézi Dániel 50 kr. Özv. Dézi Dánielné 40 kr. (Folyt. következik.)

198-ik közlemény

a háromszékmegyei „Erzsébet” árvaléány-nevelő intézet javára Kézdi-Vásárhely város lakosai által tett szíves adakozásokról.

Kupán Károly 10 kr. Dobál Lajos rizskása s 1 p. gyufa. Balogh Gyuláné 2 k. gyöngykása, 2 k. köleskása. Ifj. Szűcs Jánosné 1 kiló csukor. K. Csizsár József fél kiló bors, 10 l. köleskása, 5 l. árpkása. Özv. Csizsár Pálné 4 k. fuszulyka. Szűcs Károlyné 1 v. pityóka. Hosszu Ákos 1 kiló rizskása. Tóth László 30 drb ika. Novák Sándor 2 db kendő, Dávid János 50 ika. Tompos Istvánné 1 k. borsó. Jancsó Dániel 1 v. pityóka. Csiki József 1 v. pityóka. Kovács Sámuelné 60 kr. Nagy Lajosné 1 köböl pityóka. Szabó Mózesné 1 frt. Török Bálintné 2 rud szappan, 2 lit. petroleum, 2 l. köleskása. Tóth Samuné 20 kr. Kovács Izra 20 kr. Kirbu 20 kr. Pitróf Lajos 20 kr. Réthi Józsefné 1 v. pityóka. Kovács Ferencz 50 kr. Benkő Sándor 1 v. buza. Ambrus Albert 25 lit. rozs. Molnár Józsiás 1 frt. Özv. Nagy Sándorné 1 véka pityóka. Winesendorfer 20 drb kifli. Szotyori Dániel 4 k. eczet. Siklós Károly 2 kupa paszuly, 1 v. pityóka. Szűcs János 1 v. pityóka. Özv. Dézi Dánielné 20 kr. Dézi Dániel 20 kr. Dézi Andrásné 40 kr. Baka Mihály 2 k. paszuly. Beke András 1 k. paszuly, 1 v. pityóka. Turóczi Mózes 40 kr. Barabás Mór fél liter alma, Nagy Józsefné 1 v. pityóka, Jancsó Pál 1 v. pityóka, 3 lit. paszuly. Bodó István 5 liter paszuly. Szabó Géza 50 kr. Jancsó Zakariás 4 lit. paszuly. Sinkovicsné 2 v. buza. Fejér Károly 20 kr. Baka Dánielné 1 hltr pityóka. Kovács Dániel 1 v. rozs. N. N. 30 kr. Mágori Sándor 20 kr. Dénes Lajosné, dr. Pethő Józsefné 50—50 kr. Szabó Róza 60 kr. Szűcs Mihály 1 v. rozs. Török Jánosné 1 v. rozs. Jakabos Agoston 1 v. gyümölcs. Gotsmann Sándor 10 kr. Jancsó Mózesné 2 kiló rizskása. Kovács Károly 1—1 kiló rizs- és buzakása. Fejér János 1 lit. lencse. Dobay Lajosné 2 v. pityóka. Ponori Sándorné 2 frt. M. Székelyné 3 l. paszuly. Kovács Imre 1 frt. Jancsó Samu 1 v. pityóka. Özv. Bodor Jánosné 20 kr. Özv. Nagy Pálné 1 liter zsír. Bánffy Zsigmondné 20 kr. Turóczi László 50 kr. Benkő Józsefné 1 v. pityóka. Baló László 20 l. árpa. Jancsó Dánielné 4 k. paszuly. Tusa János 20 l. pityóka. Dávid Gy. 50 kr. Kiss Károly 2 kiló rizskása. Jancsó Bálintné 1 v. pityóka. Snelka Károly 10 kr. Policzter Rudolf 10 kr. Szűcs Dani 9 k. árpa, Tóth Géza 25 liter rozs. Jancsó Gézáné 4 k. borsó. Özv. Száva Jánosné 4 kr. Szűcs Mózesné 4 véka pityóka. Farkas Lajos 20 kr. Tóth Mihályné 2 véka pityóka. Lebovics Róza 5 kr. Rácz Jánosné 20 kr. Rácz Gergelyné 20 kr. Csizsár Dénes 25 liter pityóka. Szacsva Pálné 2 lit. pityóka. Költönte Mózes 20 liter gyümölcs. Ifj. Jancsó Dániel 4 disznólb. Vajna Dénesné 50 kr. N. N. 20 kr. Dézi Bálintné 1 liter buza, 20 liter rozs. Szakács Mari 1 koszuu hagyma. Szacsvai János 1 kupa paszuly, 8 kupa pityóka. Szabó Gyuláné 50 kr. Szabó Dénesné 40 kr. Finta Ignáczné 50 kr. Bács Károlyné 20 kr. Müller László 8 kr. Ifj. Jakab Istvánné 50 kr. N. N. 2 liter paszuly. Zsigmond Pál 2 véka pityóka.

Fogadják a nemes szívű adakozók az árvák nevében kifejezett hálás köszönetünket.

Kézdi-Vásárhelytt, 1888.

Baró Szentkereszty Stephanie,
elnök.
Vajna Károly,
jegyző.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Ifj. Dobay János.

Sz. 5009. tlkvi
1888.

Arverési hirdetményi kivonat.

A kézdívársárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy H. L. és A. Hesshaimer brassói cézég végrehajtónak Landt József kézdívársárhelyi lakos végrehajtást szenvedő elleni 198 frt 14 kr tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a kézdívársárhelyi

kir. törvényszék területén levő Kézdi-Vásárhely határára fekvő, a kézdívársárhely-kantai 733. sz. tjkvben A + 1438, 1439, 1440. hr. sz. 604 forint becserélték; továbbá a k.-vásárhely-kantai 734. sz. tjkvben 1442. hr. sz. 200 frt becserélték ingatlanokra, utóbbi tjkvben a Cserei Jánosné Zathureczki Emilia mint zálogbaadó jogos sérelme nélkül, az árverést a fennebb ezeune l megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi február hó 16-ik napján délelőtt 9 óraker a telekkönyvi irattárban megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becserélésén 10 százalékát készpénzben, vagy az 1881. évi 60-ik törvénycikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes érték-papírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság Kézdi-Vásárhelytt, 1888. okt. hó 18-án.

Vajna Gáspár,
kirendelt egyes bír.

HIRDETÉS.

A ref. templom déli részén levő

BOLTHELYISÉG

3 vagy több évre haszonbérbe kiadható. Értekezhetni egyházi algondok Kő-lönte Mózes urral bármikor.

Egy jó könyv.

..... A küldött könyv útmutatásai ugyan rövidke és velősek, de mintha csak a gyakorlati használatra termettek volna; nekem és családomnak a legkülönbözőbb betegségi esetekben igen kiváló szolgálatokat tettek. Így és hasonlóképen hangoznak a köszönőiratok, melyeket Richter kiadó-intézete „A Betegbarát” című, rajzokkal ellátott könyv elküldéséért majdnem naponta kap. Mint az ahöz nyomtatott s a szerencsésen meggyógyítottaktól származó értesítések tanúsítják, az abban foglalt tanácsok követése által még oly betegek is gyógyulást nyertek, a kik már minden reményt feladtak. E könyv, melyben hosszú évek tapasztalatainak eredményei vannak letelve, megérdemli a legkomolyabb figyelembevételt minden beteg részéről, bármi bajban is szenvedjen. Ki e becses könyvet megszerezni óhajtja, az írja egyszerűen egy levelező lapra magyar nyelven „Egy betegbarátot” és pontos címet s címzeze a levelező lapot Richter kiadó-intézetbe • Lipcsében. A megküldés ingyen történik. •

Manchen Mihály

mint a már 1822. év óta fennálló

és legjobb hírnévnek örvendő

Legjobb
szerkezet

Forgó
csapok

HARANG-

ÖNTŐDE

birtokosa

és vezetője

Segesvárott

Erdélyben

felső piacz-sor

168. házz. alatt

ajánlja magát a nagyérdemű közönségnek mindennemű új harangok készítésére egész vasvagy cserfa-koronával, továbbá egész vasból álló harangszékek készítésére, valamint régi, megrongált állapotban lévő harangok tetszésszerű nagyságban való ántőntésére, ugyszintén raktár-készletben levő kisebb rendű harangok pontos szállítására. Mindent a legjobb és legtisztább anyagból! Szolid munka jótállás és jutányos árak s esetleg részletfizetés mellett!

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelytt.